

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 21. decembra 2016 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2003/87/ES — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov — Povinnosť odovzdať emisné kvóty z letov medzi členskými štátmi Únie a väčšinou tretích krajín — Rozhodnutie č. 377/2013/EÚ — Článok 1 — Dočasná výnimka — Vylúčenie letov s priletom na letisko alebo s odletom z letiska na území Švajčiarska — Rozdielne zaobchádzanie s tretími štátmi — Všeobecná zásada rovnosti zaobchádzania — Neuplatniteľnosť“

Vo veci C-272/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací súd (Anglicko a Wales) (civilné oddelenie), Spojené kráľovstvo] zo 6. mája 2015 a doručený Súdnemu dvoru 8. júna 2015, ktorý súvisí s konaním:

Swiss International Air Lines AG

proti

The Secretary of State for Energy and Climate Change,

Environment Agency,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz (spravodajca), sudcovia E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe a C. Lycourgos,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: I. Illéssy, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. mája 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Swiss International Air Lines AG, v zastúpení: J. Robinson, a M. Croft, solicitors, D. Piccinin, barrister, a M. Chamberlain, QC,
- The Secretary of State for Energy and Climate Change, v zastúpení: N. Cohen, barrister,
- Environment Agency, v zastúpení: J. Welsh, solicitor,

* * Jazyk konania: angličtina.

- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: M. Holt, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci R. Palmer a J. Holmes, barristers,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Grasso, avvocato dello Stato,
- Európsky parlament, v zastúpení: J. Rodrigues, R. van de Westelaken a A. Tamás, splnomocnení zástupcovia,
- Rada Európskej únie, v zastúpení: M. Simm a K. Michoel, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: K. Mifsud-Bonnici a E. White, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 19. júla 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka platnosti rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 377/2013/EÚ z 24. apríla 2013 o dočasnej výnimke zo smernice 2003/87/ES o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve (Ú. v. EÚ L 113, 2013, s. 1) vzhľadom na všeobecnú zásadu rovnosti zaobchádzania a výkladu článku 340 ZFEÚ.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Swiss International Air Lines AG (ďalej len „Swiss International“) na jednej strane a Secretary of State for Energy and Climate Change (minister pre energetiku a zmenu klímy, Spojené kráľovstvo) a Environment Agency (Agentúra pre životné prostredie, Spojené kráľovstvo) na druhej strane vo veci platnosti rozhodnutia č. 377/2013 a nápravného opatrenia z titulu emisných kvót skleníkových plynov, ktoré odovzdala Swiss International z letov s priletom na letisko alebo s odletom z letiska na území Švajčiarska uskutočnených počas roka 2012.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2003/87

- 3 Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/101/ES z 19. novembra 2008 (Ú. v. EÚ L 8, 2009, s. 3, ďalej len „smernica 2003/87“), uvádza vo svojom článku 12 ods. 2a:

„Riadiace členské štáty zabezpečia, aby do 30. apríla každého roku každý prevádzkovateľ lietadla odstúpil množstvo kvót rovnajúce sa celkovým emisiám z leteckých činností uvedených v prílohe I, ktoré tento prevádzkovateľ uskutočňuje, za pre[d]chádzajúci kalendárny rok, ktoré boli overené v súlade s článkom 15. Členské štáty zabezpečia, aby sa tieto kvóty, ktoré sa odstúpili v súlade s týmto odsekom, následne zrušili.“

4 Článok 16 tejto smernice s názvom „Pokuty“ znie:

„1. Členské štáty ustanovia pravidlá pre pokuty uplatniteľné na porušovanie vnútroštátnych právnych predpisov prijatých podľa tejto smernice a prijmú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie vykonávania takýchto pravidiel. Prijaté pokuty musia byť účinné, proporčné a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii a bezodkladne oznámia akékoľvek ich dodatočné zmeny a doplnenia, ktoré ich ovplyvňujú.

2. Členské štáty zabezpečia zverejnenie mien prevádzkovateľov a prevádzkovateľov lietadiel, ktorí porušujú požiadavky na odovzdanie dostatočného množstva kvót podľa tejto smernice.

3. Členské štáty zabezpečia, aby každý prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla, ktorý neodovzdá dostatočné kvóty do 30. apríla každého roku na pokrytie emisií za predchádzajúci rok, bol povinný uhradiť pokutu za prekročenie emisií. Pokuta za prekročenie emisií je 100 EUR za každú tonu ekvivalentu oxidu uhličitého emitovaného zariadením, ktorého prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla neodovzdal kvóty. Úhrada pokuty za prekročenie emisií nezbavuje prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla záväzku odovzdať množstvo kvót rovnajúce sa danému prekročeniu emisií pri odovzdávaní emisií za nasledujúci kalendárny rok.

...“

Rozhodnutie č. 377/2013

5 Odôvodnenia 4 až 6 a 9 rozhodnutia č. 377/2013 znejú:

„(4) Vyjednanie všetkých dohôd Únie s tretími krajinami v oblasti leteckej dopravy by sa malo zameriavať na zabezpečenie flexibility Únie, aby mohla konať v otázkach životného prostredia, vrátane opatrení na zmiernenie vplyvu leteckej dopravy na zmenu klímy.

(5) Medzinárodná organizácia civilného letectva (ICAO) dosiahla pokrok v snahe prijať na svojom 38. zasadnutí zhromaždenia, ktoré sa bude konať od 24. septembra do 4. októbra 2013 globálny rámec politiky znižovania emisií, ktorý uľahčí uplatňovanie trhových opatrení na emisie z medzinárodnej leteckej dopravy, ako aj v snahe vypracovať globálne trhové opatrenie („MBM“). Takýto rámec politiky znižovania emisií by mohol byť významným príspevkom k zníženiu národných, regionálnych a globálnych emisií CO₂.

(6) S cieľom uľahčiť a stimulovať pokrok je žiaduce odložiť presadzovanie požiadaviek, ktoré sa uplatňujú pred konaním 38. zasadnutia zhromaždenia ICAO a týkajú sa priletov na letiská a odletov z letísk krajín mimo Únie, ktoré nie sú členmi Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO), závislých území a území štátov Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) alebo krajín, ktoré podpísali zmluvu o pristúpení s Úniou. Nemali by sa preto prijať opatrenia proti prevádzkovateľom lietadiel v súvislosti s požiadavkami vyplývajúcimi zo [smernice 2003/87] na nahlasovanie overených emisií pre kalendárne roky 2010, 2011 a 2012, ako aj na zodpovedajúce odovzdávanie kvót na rok 2012 z letov s priletom do takýchto letísk a letov s odletom z nich. Prevádzkovatelia lietadiel, ktorí chcú aj naďalej plniť tieto požiadavky, by mali mať možnosť tak urobiť.

...

(9) Výnimka stanovená týmto rozhodnutím by nemala ovplyvňovať environmentálnu integritu a nadradený cieľ právnych predpisov Únie týkajúcich sa zmeny klímy, a nemala by viesť ani k narušeniu hospodárskej súťaže. Na ochranu nadradeného cieľa smernice 2003/87/ES, ktorý je súčasťou právneho rámca Únie na dosiahnutie jej nezávislého záväzku znížiť do roku 2020 emisie

o 20 % pod úroveň z roku 1990, by sa preto uvedená smernica mala naďalej uplatňovať na lety s odletom z letísk na území členského štátu, alebo na lety s príchodom do nich, ako aj na lety s príchodom do letísk v niektorých úzko spojených alebo pridružených oblastiach alebo krajinách mimo Únie, alebo na lety s odletom z nich.“

6 Článok 1 tohto rozhodnutia stanovuje:

„Odchyľne od článku 16 [smernice 2003/87] neprijmú členské štáty opatrenia proti prevádzkovateľom lietadiel v súvislosti s požiadavkami stanovenými v článku 12 ods. 2a a článku 14 ods. 3 tejto smernice na kalendárne roky 2010, 2011 a 2012 v súvislosti s príchodmi do letísk a odletmi z letísk v krajinách mimo Únie, ktoré nie sú členmi EZVO, závislými územiami a územiami štátov EHP alebo krajinami, ktoré s Úniou podpísali zmluvu o prístupí, v prípade, ak takýmto prevádzkovateľom lietadiel neboli v súvislosti s takouto činnosťou, pokiaľ ide o rok 2012, vydané bezplatné kvóty, alebo v prípade, že im takéto kvóty boli vydané, vrátili do tridsiatich dní od nadobudnutia účinnosti tohto rozhodnutia členským štátom na zrušenie množstvo kvót v leteckej doprave na rok 2012, ktoré zodpovedá podielu overených tonokilometrov tejto činnosti v referenčnom roku 2010.“

7 V súlade s článkom 6 uvedeného rozhodnutia nadobúda toto rozhodnutie účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*, t. j. 25. apríla 2013, a je uplatniteľné od 24. apríla 2013.

Právo Spojeného kráľovstva

8 Minister pre energetiku a zmenu klímy prostredníctvom Greenhouse Gas Emissions Trading Scheme (Amendment) Regulations 2013 [nariadenie z roku 2013 o systéme obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov (zmena a doplnenie)] zmenil vnútroštátnu právnu úpravu týkajúcu sa systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov s cieľom vykonať rozhodnutie č. 377/2013.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 Swiss International je letecká spoločnosť so sídlom vo Švajčiarsku.

10 Táto spoločnosť nadobudla na rok 2012 bezplatne a za odplatu určité množstvo emisných kvót skleníkových plynov. Uvedená spoločnosť odovzdala kvóty zodpovedajúce emisiám v súvislosti s letmi uskutočnenými medzi členskými štátmi EHP a Švajčiarskom, ktoré uskutočnila počas tohto roka.

11 Žalobou podanou na High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) [Vrchný súd (Anglicko a Wales), oddelenie Queen's Bench (správny senát), Spojené kráľovstvo] sa Swiss International na jednej strane domáhala vyhlásenia vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá sa posudzuje vo veci samej, za neplatnú z dôvodu, že vylúčením letov s príchodom na letisko alebo s odletom z letiska na území Švajčiarska z výnimky z pravidiel smernice 2003/87 stanovenej v tejto právnej úprave, ktorou sa vykonáva rozhodnutie č. 377/2013, porušuje všeobecnú zásadu rovnosti zaobchádzania.

12 Na druhej strane Swiss International navrhla vyhlásiť odovzdanie kvót, ktoré vykonala v súvislosti s letmi uskutočnenými počas roka 2012 medzi členskými štátmi EHS a Švajčiarskom, za neplatné. Subsidiárne sa domáhala finančného odškodnenia vo výške hodnoty odovzdaných kvót, ktoré nadobudla za odplatu, alebo akejkoľvek inej formy primeranej náhrady.

13 Keďže táto žaloba bola zamietnutá, Swiss International podala odvolanie na Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [odvolací súd (Anglicko a Wales) (civilné oddelenie), Spojené kráľovstvo]. Účastníci konania vo veci samej zaujali pred týmto súdom stanovisko okrem iného k návrhu na

vyhlásenie vnútroštátnej právnej úpravy, o ktorú ide vo veci samej, za neplatnú. V tejto súvislosti Swiss International tvrdí, že rozhodnutie č. 377/2013 je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania, pretože vylučuje lety uskutočnené medzi členskými štátmi EHS a Švajčiarskom z výnimky z ustanovení smernice 2003/87 stanovenej na lety s príchodom na letisko alebo s odletom z letiska na území takmer všetkých ostatných tretích krajín.

- 14 Hoci Súdny dvor v rozsudkoch z 22. januára 1976, *Balkan-Import-Export* (55/75, EU:C:1976:8); z 28. októbra 1982, *Faust/Komisija* (52/81, EU:C:1982:369), a z 10. marca 1998, *Nemecko/Rada* (C-122/95, EU:C:1998:94), rozhodol, že sa zásada rovnosti zaobchádzania neuplatňuje vo všetkých prípadoch, ak Únia uplatňuje rozdielne zaobchádzanie s tretími krajinami vo svojich vonkajších vzťahoch, táto judikatúra predstavuje výnimku obmedzenú na zásadu rovnosti zaobchádzania týkajúcu sa len situácií, v ktorých Únia vykonáva svoje právomoci v oblasti vonkajšej činnosti, najmä uzavretím medzinárodnej dohody odôvodňujúcej rozdielne zaobchádzanie s tretími krajinami. Pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie s letmi s príchodom na letisko alebo s odletom z letiska na území Švajčiarska, o ktoré ide vo veci samej, takáto medzinárodná dohoda alebo iný akt Únie v oblasti vonkajších vzťahov neexistuje.
- 15 Toto rozdielne zaobchádzanie nie je odôvodnené ani inými dôvodmi. Nemôže byť odôvodnené najmä geografickou blízkosťou Švajčiarska a Únie. Keďže sa výnimka stanovená rozhodnutím č. 377/2013 vzťahuje len na lety uskutočnené počas roka 2012 pred prijatím tohto rozhodnutia, jej uplatnenie aj na lety s príchodom na letisko alebo s odletom z letiska na území Švajčiarska nemôže narušiť hospodársku súťaž. Pokiaľ ide o cieľ tohto rozhodnutia, ktorý spočíva v neoslabení jednostranného záväzku Únie znížiť emisie skleníkových plynov do roku 2020, Swiss International zdôraznila, že Švajčiarska konfederácia nie je stranou tohto jednostranného záväzku.
- 16 Minister pre energetiku a zmenu klímy, ako aj Agentúra pre životné prostredie spochybnili toto tvrdenie. Tvrdili, že zásada rovnosti zaobchádzania sa neuplatňuje na rozdielne zaobchádzanie, ktoré rozhodnutie č. 377/2013 zavádza v súvislosti s tretími krajinami na účely uľahčenia medzinárodných vyjednávaní na úrovni ICAO. Aj keby sa zásada rovnosti zaobchádzania uplatnila, normotvorca Únie by neprekročil hranice svojej miery voľnej úvahy tým, že by nerozšíril dočasnú výnimku stanovenú v tomto rozhodnutí na tretie krajiny, ktoré sú úzko spojené s Úniou alebo pridružené k nej, ako je to v prípade Švajčiarskej konfederácie.
- 17 Za týchto podmienok Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) [odvolací súd (Anglicko a Wales), (civilné oddelenie)] rozhodol prerušiť konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
 - „1. Je rozhodnutie č. 377/2013 v rozpore so všeobecnou zásadou Únie týkajúcou sa rovnosti zaobchádzania v tom zmysle, že stanovuje moratórium na požiadavky odovzdávania emisných kvót upravené [smernicou 2003/87], pokiaľ ide o lety medzi [EHP] a takmer všetkými štátmi mimo EHP, avšak nerozširuje toto moratórium na lety medzi štátmi EHP a Švajčiarskom?
 2. Pokiaľ áno, aké nápravné opatrenie musí byť poskytnuté žalobkyni v postavení spoločnosti Swiss International, ktorá odovzdala emisné kvóty v súvislosti s letmi, ktoré sa uskutočnili v roku 2012 medzi štátmi EHP a Švajčiarskom, aby žalobkyňa znova získala postavenie, v ktorom by sa nachádzala, keby nebola vylúčená z moratória na lety medzi štátmi EHP a Švajčiarskom? Predovšetkým:
 - a) Je potrebné uskutočniť opravu v registri tak, aby odrážal nižšie množstvo kvót, ktoré by taká žalobkyňa musela odovzdať, keby boli lety do a zo Švajčiarska zahrnuté do moratória?
 - b) Pokiaľ áno, aké opatrenie (ak vôbec nejaké) musí prijať vnútroštátny príslušný orgán a/alebo vnútroštátny súd s cieľom zabezpečiť vrátenie odovzdaných dodatočných kvót takej žalobkyni?
 - c) Je taká žalobkyňa oprávnená požadovať od Európskeho parlamentu a Rady náhradu škody podľa článku 340 ZFEÚ za škodu, ktorú utrpela v dôsledku toho, že odovzdala dodatočné kvóty na základe rozhodnutia č. 377/2013?

d) Musí byť žalobkyni poskytnuté iné nápravné opatrenie, a ak áno, aké?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 18 Svojou prvou otázkou vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby preskúmal platnosť rozhodnutia č. 377/2013 z hľadiska zásady rovnosti zaobchádzania v tom zmysle, že dočasná výnimka, ktorú článok 1 tohto rozhodnutia stanovuje pre požiadavky vyplývajúce z článku 12 ods. 2a a článku 16 smernice 2003/87, pokiaľ ide o odovzdávanie emisných kvót skleníkových plynov z letov uskutočnených počas roka 2012 medzi členskými štátmi Únie a väčšinou tretích krajín, sa neuplatňuje najmä na lety s príchodom a odletom z letísk nachádzajúcich sa vo Švajčiarsku.
- 19 Článok 1 rozhodnutia č. 377/2013 rozlišuje medzi rôznymi letmi s príchodom alebo odletom na území tretích krajín, t. j. rozlišovanie, ktoré je založené výlučne na krajine príchodu alebo odletu týchto letov nachádzajúcej sa mimo Únie. Takéto rozlišovanie znamená, ako uviedol generálny advokát v bode 36 svojich návrhov, rozdielne zaobchádzanie s tretími krajinami.
- 20 Keďže Súdny dvor bol oslovený v súvislosti s platnosťou rozhodnutia č. 377/2013 z hľadiska zásady rovnosti zaobchádzania, v súčasnosti zakotvenej v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie, vzniká otázka, či sa na takéto rozdielne zaobchádzanie s tretími krajinami vzťahuje táto zásada.
- 21 V tejto súvislosti treba uviesť, že vnútorné politiky Únie sú v ich vonkajších aspektoch uvedené medzi právomocami Únie v oblasti vonkajších vzťahov (pozri analogicky, pokiaľ ide o akt prijatý v oblasti vnútorného trhu a spoločnej poľnohospodárskej politiky, rozsudok z 22. januára 1976, *Balkan-Import-Export*, 55/75, EU:C:1976:8, bod 14).
- 22 Rozhodnutie č. 377/2013 patrí medzi opatrenia prijaté v rámci právomocí Únie v oblasti vonkajších vzťahov. Cieľom tohto rozhodnutia je, ako vyplýva z jeho odôvodnení 5 a 6, uľahčiť prijatie medzinárodnej dohody v rámci ICAO týkajúcej sa uplatňovania trhových opatrení na emisie z medzinárodnej leteckej dopravy a bolo prijaté na základe vonkajšej právomoci v oblasti životného prostredia vyplývajúcej z článku 192 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkom 191 ods. 1 štvrtou zarážkou tejto Zmluvy.
- 23 Riadenie vonkajších vzťahov sa uskutočňuje celým radom opatrení, ktoré sa neobmedzujú na opatrenia prijaté v súvislosti so všetkými tretími krajinami, a môže sa tak týkať aj jednej alebo viacerých tretích krajín.
- 24 Inštitúcie a orgány Únie disponujú pri riadení vonkajších vzťahov širokou voľnosťou politického rozhodovania. Ako zdôraznili Spojené kráľovstvo, Parlament a Rada v rámci konania pred Súdnym dvorom, riadenie vonkajších vzťahov nevyhnutne zahŕňa rozhodnutia politickej povahy. Únii preto musí byť umožnené robiť tieto politické rozhodnutia a rozlišovať v závislosti od cieľov, ktoré sleduje, medzi tretími krajinami bez toho, aby bola povinná zabezpečiť rovnosť zaobchádzania so všetkými týmito krajinami. Výkon právomocí vonkajšej politiky inštitúciami a orgánmi Únie môže tak mať za následok, že s jednou treťou krajinou sa bude zaobchádzať odlišne ako s inými tretími krajinami.
- 25 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že z práva Únie nevyplýva Únii žiadna výslovná povinnosť rovnako zaobchádzať so všetkými tretími krajinami. Ako uviedol generálny advokát v bode 65 svojich návrhov, medzinárodné právo verejné neobsahuje všeobecnú zásadu rovnosti zaobchádzania s tretími krajinami. Vzhľadom na to, že uplatnenie zásady rovnosti zaobchádzania s tretími krajinami by jednostranne

obmedzilo manévrovací priestor Únie na medzinárodnej úrovni, nemožno sa domnievať, že Únia mohla uznať takúto požiadavku bez toho, aby výslovne zakotvila rovnosť zaobchádzania s tretími krajinami v Zmluvách.

- 26 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora teda v Zmluve o FEÚ neexistuje všeobecná zásada ukladajúca Únii povinnosť, aby vo svojich vonkajších vzťahoch musela s rôznymi tretími krajinami zaobchádzať rovnako vo všetkých ohľadoch, pričom hospodárske subjekty nie sú v žiadnom prípade oprávnené odvolávať sa na existenciu takejto zásady (pozri najmä rozsudky z 22. januára 1976, *Balkan-Import-Export*, 55/75, EU:C:1976:8, bod 14; z 28. októbra 1982, *Faust/Komisija*, 52/81, EU:C:1982:369, bod 25; z 10. marca 1998, *Nemecko/Rada*, C-122/95, EU:C:1998:94, bod 56, ako aj z 10. marca 1998, *T. Port*, C-364/95 a C-365/95, EU:C:1998:95, bod 76).
- 27 Swiss International však tvrdí, že táto judikatúra stanovuje len obmedzenú výnimku zo zásady rovnosti zaobchádzania. Táto výnimka sa uplatňuje len v situáciách, keď Únia vykonáva svoje právomoci v oblasti vonkajšej činnosti, najmä uzavretím medzinárodnej dohody, ktorá odôvodňuje rozdielne zaobchádzanie s tretími krajinami. Pokiaľ ide o rozhodnutie č. 377/2013 prijaté na účely podpory uzavretia medzinárodnej dohody v rámci ICAO, však o takúto vonkajšiu činnosť nejde, takže by rozdielne zaobchádzanie vyplývajúce z tohto rozhodnutia malo byť objektívne odôvodnené.
- 28 V tejto súvislosti treba uviesť, že v rozpore s tvrdeniami spoločnosti Swiss International uvedenú judikatúru nemožno chápať v tom zmysle, že v podstate podriaďuje vzťahy Únie s tretími krajinami dodržiavaniu zásady rovnosti zaobchádzania.
- 29 Práve naopak, cieľom judikatúry citovanej v bode 25 tohto rozsudku je vyňať inštitúcie a orgány Únie z uplatnenia zásady rovnosti zaobchádzania vo vzťahu k tretím krajinám, aby im bola naďalej umožnená politická činnosť na medzinárodnej úrovni. Súdny dvor tak uviedol, že rozdielne zaobchádzanie s tretími krajinami vo všeobecnosti nie je v rozpore s právom Únie, pričom zdôraznil neexistenciu akejkoľvek povinnosti zaobchádzať s tretími krajinami rovnako (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. októbra 1982, *Faust/Komisija*, 52/81, EU:C:1982:369, body 25 a 27; z 10. marca 1998, *Nemecko/Rada*, C-122/95, EU:C:1998:94, bod 56, ako aj z 10. marca 1998, *T. Port*, C-364/95 a C-365/95, EU:C:1998:95, bod 76).
- 30 Neuplatniteľnosť zásady rovnosti zaobchádzania na vzťahy Únie s tretími krajinami je potvrdená spôsobom, akým Súdny dvor uplatnil zásadu vyplývajúcu z judikatúry, ktorá je pripomenutá v bode 26 tohto rozsudku. V rozsudku z 28. októbra 1982, *Faust/Komisija* (52/81, EU:C:1982:369, bod 25), sa tak Súdny dvor obmedzil na konštatovanie, že rozdielne zaobchádzanie s určitými dovozmi vyplývalo z rozdielneho zaobchádzania s tretími krajinami, aby dospel k záveru, že toto rozdielne zaobchádzanie nebolo v rozpore s právom Únie. Rovnako Súdny dvor rozhodol, že rozdielne zaobchádzanie s hospodárskymi subjektmi uvádzajúcimi na trh výrobky pochádzajúce z tretích krajín, čo bolo automatickým dôsledkom rozdielneho zaobchádzania s tretími krajinami, nebolo v rozpore so všeobecnou zásadou rovnosti zaobchádzania (pozri rozsudky z 10. marca 1998, *Nemecko/Rada*, C-122/95, EU:C:1998:94, body 56 až 58, ako aj z 10. marca 1998, *T. Port*, C-364/95 a C-365/95, EU:C:1998:95, body 76 a 77).
- 31 Aj keď Súdny dvor vykonal v bode 15 rozsudku z 22. januára 1976, *Balkan-Import-Export* (55/75, EU:C:1976:8), preskúmanie porovnateľnosti bulharských a švajčiarskych syrov, treba poukázať na to, ako uviedol Parlament vo svojich pripomienkach predložených Súdnemu dvoru, že toto preskúmanie malo nadbytočnú povahu, a nemôže preto spochybniť konštatovanie uvedené v bode 14 tohto rozsudku, podľa ktorého sa zásada rovnosti zaobchádzania neuplatňuje na vonkajšie vzťahy Únie s tretími krajinami.
- 32 Z toho vyplýva, že v rozpore s tvrdeniami spoločnosti Swiss International judikatúra citovaná v bode 26 tohto rozsudku nestanovila „výnimku“ zo zásady rovnosti zaobchádzania, ktorú je potrebné vykladať restriktívne.

- 33 Okrem toho, táto judikatúra sa neobmedzuje na situácie, ktoré predpokladajú predchádzajúci výkon vonkajších právomocí Únie vonkajšou činnosťou, ako je medzinárodná dohoda, ale sa týkajú rozdielneho zaobchádzania s tretími krajinami, ktoré zahŕňa aj jednostranné opatrenia Únie smerujúce k podpore uzavretia medzinárodnej dohody, ako je rozhodnutie č. 377/2013.
- 34 V rozpore s tvrdením spoločnosti Swiss International Súdny dvor taktiež uplatnil uvedenú judikatúru v prípadoch, keď rozdielne zaobchádzanie s tretími krajinami nevyplývalo z predchádzajúceho výkonu vonkajších právomocí Únie, najmä uzavretím medzinárodnej dohody Únie. Vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 28. októbra 1982, Faust/Komisia (52/81, EU:C:1982:369), nevyplývalo predmetné rozdielne zaobchádzanie s tretími krajinami z medzinárodnej dohody uzavretej Úniou, ale z jej právnej úpravy, ktorá jednostranne pozastavila vydávanie dovozných licencií pre určité výrobky pochádzajúce zo všetkých tretích krajín s výnimkou tretích krajín, ktoré sú schopné zabezpečiť, aby vývozy týchto výrobkov do Únie neprekročili určité množstvá.
- 35 Z toho vyplýva, že na rozdielne zaobchádzanie s tretími krajinami v rámci vonkajších vzťahov Únie stanovené v článku 1 rozhodnutia č. 377/2013 sa nevzťahuje zásada rovnosti zaobchádzania.
- 36 Za týchto podmienok na účel odpovede na prvú otázku nie je potrebné skúmať, či takéto rozdielne zaobchádzanie môže byť objektívne odôvodnené.
- 37 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že zo skúmania rozhodnutia č. 377/2013 z hľadiska zásady rovnosti zaobchádzania nevyplývala žiadna skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť tohto rozhodnutia, keďže dočasná výnimka, ktorú článok 1 tohto rozhodnutia stanovuje pre požiadavky vyplývajúce z článku 12 ods. 2a a článku 16 smernice 2003/87, pokiaľ ide o odovzdávanie emisných kvót skleníkových plynov z letov uskutočnených počas roku 2012 medzi členskými štátmi Únie a väčšinou tretích krajín, sa neuplatňuje najmä na lety s príchodom na letisko alebo s odletom z letiska nachádzajúceho sa vo Švajčiarsku.

O druhej otázke

- 38 So zreteľom na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné preskúmať druhú otázku.

O trovách

- 39 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Zo skúmania rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 377/2013/EÚ z 24. apríla 2013 o dočasnej výnimke zo smernice 2003/87/ES o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve z hľadiska zásady rovnosti zaobchádzania nevyplývala žiadna skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť tohto rozhodnutia, keďže dočasná výnimka, ktorú článok 1 tohto rozhodnutia stanovuje pre požiadavky vyplývajúce z článku 12 ods. 2a a článku 16 smernice 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/101/ES z 19. novembra 2008, pokiaľ ide

o odovzdávanie emisných kvót skleníkových plynov z letov uskutočnených počas roku 2012 medzi členskými štátmi Európskej únie a väčšinou tretích krajín, sa neuplatňuje najmä na lety s príchodom na letisko alebo s odletom z letiska nachádzajúceho sa vo Švajčiarsku.

Podpisy